

тория, — и никоѣ не ще може да та защити! Безъ да са бои отъ шпионите, той ще да предаде твоеото име и сичките твои явни и сокровенни дѣла на отдалеченното потомство; той ще да разскаже за моето отсѣждане на сичките народи до крайнятъ на земята. Ще да са изгуби, може би, римската империя, течението на времето ще да отнесе и римскиятъ народъ отъ лицето на земята, — но нѣма да погинатъ страниците на твоиятъ страшенъ сѣдия, и чуждите племена послѣ хиляди години ще да произнасятъ проклятия надъ убийците на Кремуция Корда!

(Извазя; слѣдъ него стражарете.)

3. сенаторъ.

Нечувана дерзость!

4. сенаторъ.

Удивително дълготерпѣние у цезарьтъ!

Тиверий.

Законьтъ го осѣди — а азъ не мста на враговете си: азъ ги презирамъ. Сега, избрани отци, установете такавъ законъ, който би отиѣмалъ отъ подобните врагове на рѣдътъ и на добронравието възможността да оправдаватъ себѣ си съ юридически извръщания. *(Камъ 3-ятъ сенаторъ.)* Предложи на отците.

3. сенаторъ.

Азъ предлагамъ за сѣкога да са установи такавъ законъ, спорѣдъ който сѣки писателъ:— историкъ, поетъ, философъ, ораторъ, за най-малкото похвалявание това, което е несжгласно съ настоящиятъ рѣдъ, за най-малкото нерасположение камъ това, що елазя въ правилата на